

EBA/GL/2014/11

19 december 2014

Riktlinjer

om specifikationen av åtgärder för att minska eller ta bort hinder för resolution och de omständigheter under vilka varje åtgärd kan tillämpas enligt direktiv 2014/59/EU

EBA:s riktlinjer om specifikationen av åtgärder för att minska eller ta bort hinder för resolution och de omständigheter under vilka varje åtgärd kan tillämpas

Riktlinjernas status

Detta dokument innehåller riktlinjer som utfärdats i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (nedan kallad *EBA-förordningen*). I enlighet med artikel 16.3 i EBA-förordningen ska de behöriga myndigheterna och finansinstituterna försöka följa riktlinjerna med alla tillgängliga medel.

I riktlinjerna ger Europeiska bankmyndigheten (EBA) sin syn på vad som är lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn och på hur unionslagstiftningen bör tillämpas inom ett visst område. EBA förväntar sig därför att alla berörda behöriga myndigheter och finansinstitut följer riktlinjerna. De behöriga myndigheter som omfattas av riktlinjerna bör följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin tillsyn (t.ex. genom att ändra sin rättsliga ram eller sina tillsynsrutiner). Detta gäller även när riktlinjerna främst riktar sig till institutioner.

Rapporteringskrav

I enlighet med artikel 16.3 i EBA-förordningen ska de behöriga myndigheterna underrätta EBA om huruvida de följer eller tänker följa riktlinjerna. I annat fall ska de ange skälen till att inte följa riktlinjerna. Myndigheterna ska underrätta EBA senast den 20 februari 2015. Om de berörda myndigheterna inte underrättat EBA inom denna tidsfrist anser EBA att de inte följer riktlinjerna. Underrättelserna bör ske på formuläret i avsnitt 5 och skickas till compliance@eba.europa.eu. Ange referensnummer EBA/GL/2014/11. Underrättelserna bör skickas av personer med lämplig behörighet att för den behöriga myndighetens räkning rapportera att riktlinjerna följs.

Underrättelserna offentliggörs på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

Avdelning I – Syfte, tillämpningsområde och definitioner

1. Syfte

I dessa riktlinjer anges ytterligare detaljer om de åtgärder som föreskrivs i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU och de omständigheter under vilka varje åtgärd kan tillämpas.

2. Definitioner

För dessa riktlinjer gäller följande definitioner:

- (a) "Resolutionsstrategi" innebär en uppsättning av resolutionsåtgärder för att försätta ett institut eller koncern i resolution.
- (b) "Mottagare" innebär förvärvaren, broinstitutet eller tillgångsförvaltningsenheten efter användning av försäljning av verksamhet, broinstitut eller verktyget avskiljande av tillgångar.
- (c) "Flera ingångspunkter (MPE)" innebär en resolutionsstrategi eller ett av alternativen under en resolutionsstrategi som innebär att två eller flera resolutionsmyndigheter tillämpar resolutionsbefogenheter på regionala underkoncerner eller enheter inom en koncern.
- (d) "Enda ingångspunkt (SPE)" innebär en resolutionsstrategi eller ett av alternativen under en resolutionsstrategi som innebär att en enda resolutionsmyndighet tillämpar resolutionsbefogenheter på nivån för ett enskilt moderföretag eller ett enda institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn.

3. Tillämpningsnivå

Dessa riktlinjer gäller för resolutionsmyndigheter.

Avdelning II – Specifikationer som gäller för alla åtgärder

4. Hinder och förhållande till tillsynskrav och kraven angående strukturell åtskillnad

- (a) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att vidta åtgärder för att undanröja eller minska väsentliga hinder för resolution till följd av egenskaperna hos institutet eller samspelet mellan dessa egenskaper och yttre omständigheter, däribland hinder som uppstår i tredjeländer. Hinder bör bedömas utifrån sina effekter på genomförbarhet och trovärdighet, enligt vad som anges i den tekniska standarden för tillsyn av innehållet i metoderna för resolution och bedömningen av resolutionen för en viss (prioriterad eller alternativ) resolutionsstrategi, däribland de förväntade hindren för återställningen av den långsiktiga livskraften för en enhet som fortsätter de kritiska funktionerna för institutet som är under resolution.
- (b) Resolutionsmyndigheterna får tillämpa åtgärderna enbart för att hantera hinder för resolution utan att det krävs något befintligt brott eller sannolikt brott mot tillsynskraven.

- (c) När befintliga tillsynsnormer eller krav, särskilt i enlighet med direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013, inte är tillräckliga för att säkerställa att resolutionsstrategin för det enskilda institutet eller den enskilda koncernen är genomförbar och trovärdig bör resolutionsmyndigheterna överväga att vidta lämpliga åtgärder för att införa ytterligare standarder och krav på institutet efter samråd med den behöriga myndigheten. Om en strukturell åtskillnad av vissa verksamheter krävs enligt gällande lag eller kan krävas av behöriga myndigheter, och resolutionsmyndigheterna bedömer att denna uppdelning inte är tillräcklig för att säkerställa att resolutionsstrategin är genomförbar och trovärdig bör resolutionsmyndigheterna överväga lämpliga ytterligare åtgärder.

5. Proportionalitet

Var och en av de åtgärder som anges i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU får tillämpas om de är lämpliga, nödvändiga och proportionerliga för att minska eller ta bort hinder för genomförandet av en viss resolutionsstrategi, däribland hinder för likvidation, när ett institut sannolikt kommer att likvideras under normala insolvensförfaranden i händelse av dess fallissemang.

- (a) En åtgärd är lämplig för att nå det avsedda målet om det är möjligt att väsentligt minska eller ta bort det relevanta hindret i tid.
- (b) En åtgärd är nödvändig för att uppnå det avsedda målet om det krävs för att ta bort eller väsentligt reducera ett avsevärt hinder för det genomförbara eller trovärdiga genomförandet av den relevanta resolutionsstrategin, och om det inte finns några mindre ingripande åtgärder som kan uppnå samma mål i samma utsträckning. Åtgärdens intrång bör bedömas utefter kostnader och negativa effekter på institutet och dess ägare och deras rätt att bedriva verksamhet, och på hur sund och stabil den pågående verksamheten i institutet är. I enlighet med artikel 10.3 i direktiv 2014/59/EU får extraordinärt offentligt stöd inte antas vara en mindre ingripande åtgärd.
- (c) En åtgärd är proportionerlig mot det hot som dessa hinder innebär för den finansiella stabiliteten i händelse av institutets fallissemang, om den totala nyttan med att göra en likvidation under normala insolvensförfaranden eller resolution av institutet genomförbar och trovärdig, och för att uppfylla resolutionsmålen uppväger de totala kostnaderna och de negativa effekterna av att ta bort hindren för resolution. Resolutionsmyndigheterna bör också överväga mindre ingripande åtgärder vid bedömningen av proportionalitet.

6. Alternativa resolutionsstrategier

De åtgärder som beskrivs i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU av resolutionsmyndigheterna bör syfta till att undanröja hinder för resolution med avseende på den föredragna strategin i första hand. Om resolutionsmyndigheten överväger alternativa eller reservstrategier i specifika situationer i händelse av att det prioriterade alternativet inte når målet att skydda den finansiella stabiliteten genom att upprätthålla viktiga funktioner eller inte kan förväntas att genomföras framgångsrikt, särskilt när det gäller gränsöverskridande koncerner bör hinder för genomförandet av alternativa val beaktas och tas bort vid behov. Åtgärder som krävs för

att undanröja hinder för alternativa varianter bör dock genomföras om de inte försämrar det genomförbara och trovärdiga genomförandet av det prioriterade alternativet.

Avdelning III – Detaljer och förhållanden med avseende på särskilda åtgärder

7. När det gäller kravet att revidera eventuella koncerninterna finansieringsavtal eller granska om sådana saknas, och att utarbeta serviceavtal (oavsett om dessa är koncerninterna eller tecknade med tredje parter) som ska omfatta tillhandahållandet av kritiska funktioner eller tjänster enligt punkt a i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU, gäller följande specifikationer:
- (a) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att institutet reviderar befintliga koncernfinansieringsavtal eller ser över om sådana saknas, om de i sin bedömning av de befintliga koncernfinansieringsavtalen kommer till slutsatsen att tillhandahållandet av stöd eller dess form (eller avsaknad av denna typ av avtal) gör det avsevärt svårare för resolutionsmyndigheter att uppnå resolutionsmålen genom att tillämpa resolutionsverktygen. I synnerhet bör de överensstämja med den resolutionsstrategi som övervägs och ta hänsyn till fördelningen av skulder som förväntas bidra till att täcka förluster och till rekapitalisering i koncernen och fördelningen av koncerninterna förluster som beaktas i den relevanta resolutionsstrategin.
 - (b) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att institutet utarbetar skriftliga servicenivåavtal eller övergångsstödavtal och andra lämpliga åtgärder för att säkerställa kontinuiteten i de funktioner eller tjänster som tillhandahålls av koncerninterna juridiska enheter, inklusive icke-reglerade underställda företag, och av tredje parter. Denna åtgärd kan tillämpas i fall där
 - inget skriftligt serviceavtal finns,
 - serviceavtalen inte är tillräckligt dokumenterade,
 - det inte är säkerställt att de inte kan sägas upp av motparten på grund av resolutionsåtgärder som vidtas av resolutionsmyndigheten.
 - (c) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att vidta denna åtgärd för att göra det möjligt för väsentliga juridiska enheter att vara operativt oberoende när det behövs för att stödja en resolutionsstrategi som avser att dela upp eller omstrukturera koncernen eller institutet, däribland att använda ett (partiellt) överföringsverktyg.
 - (d) Vid tillämpningen av denna åtgärd bör resolutionsmyndigheterna se till att dessa finansieringsavtal och koncerninterna serviceavtal är tillgängliga och verkställbara inom en kort tidsram. Om det i den relevanta resolutionsstrategin finns planer på att använda ett (partiellt) överföringsverktyg bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att avtal ska kunna överföras till enheter till följd av resolutionsåtgärderna eller erkänner de rättsliga verkningarna av lagstadgade överföringar.

8. När det gäller kravet att begränsa de maximala enskilda och totala exponeringarna enligt punkt b i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU, gäller följande specifikationer:
- (a) Om det är nödvändigt för att stödja en resolutionsstrategi som innebär ett avskiljande av koncerninterna juridiska enheter bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att institutet skärper de koncerninterna exponeringsgränserna för att dessa ska innehålla finansinterna sammankopplingar mellan koncernföretag (eller underkoncerner) som ska försättas i resolution separat under resolutionsstrategin, om denna koncerninterna försämrar institutets resolution. Detsamma kan gälla för en separat enhet, om det i enlighet med lagstiftningens krav eller tillsynsbeslut krävs ett avskiljande av vissa verksamheter i denna typ av enhet, om detta är nödvändigt för att säkerställa att användningen av resolutionsverktyg på den separata enheten eller de återstående koncerninterna delarna är trovärdig och genomförbar.
 - (b) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten begränsar risken för företag för särskilt ändamål som är anslutna till institutet genom betydande outnyttjade kreditmöjligheter, väsentliga garantier eller icke-ingripandebesked som inte konsolideras i institutets balansräkning och inte faller inom ramen för resolutionsbefogenheter.
9. När det gäller åtgärden att införa särskilda eller regelbundna informationskrav, som är relevanta för resolutionsändamål enligt punkt c i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU, gäller följande specifikationer:
- (a) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att införa informationskrav om de bedömer att dessa krav gör det möjligt för dem att mer aktivt tillämpa de resolutionsverktyg som planeras under resolutionsstrategin, eller att utarbeta en effektiv resolutionsplan.
 - (b) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten tar fram information som används för att informera ledningen om institutets ställning (ledningsinformation), däribland finansiella rapporter och information om kapital och efterställda skulder, tillgänglig för varje juridisk enhet som är relevant för genomförandet av resolutionsstrategin, särskilt om den är tänkt som en ingångspunkt under ett MPE-synsätt, och för att på begäran kunna ta fram information som är specifik för juridiska enheter för alla enheter vars fallissemang sannolikt negativt påverkar den finansiella stabiliteten i någon jurisdiktion.
 - (c) Om ett institut har komplicerade gruppinterna arrangemang för operativa tjänster bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva de uppgifter som behövs för att fullt ut klargöra dessa arrangemangs struktur.
 - (d) Vid tillämpningen av denna åtgärd bör resolutionsmyndigheterna säkerställa att instituten är i stånd att ta fram uppdaterad information som krävs inom den nödvändiga tidsramen enligt resolutionsstrategin. Institutets informationssystem bör också tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att utveckla och genomföra resolutionsstrategin och stödja en trovärdig värdering före och under resolutionen, däribland dem som krävs enligt artiklarna 36 och 74.

Instituten bör särskilt säkerställa tillgången till information som krävs av resolutionsmyndigheterna för att identifiera

- de kritiska funktionerna,
- borgenärerna eller typerna av borgenärer som mest sannolikt kommer att täcka förluster under resolutionen,
- borgenärerna för de skulder som har särskild betydelse för de kritiska funktionerna eller genomförandet av resolutionsstrategin, såsom täckta och icke-täckta insättningar av små och medelstora företag och fysiska personer (dvs. den enskilda kundens perspektiv),
- positioner, tjänster och funktioner som är väsentliga för riskhanteringen av koncernen, som måste upprätthållas för att säkerställa fortlöpande kritiska funktioner.

10. När det gäller kravet att avyttra vissa tillgångar enligt punkt d i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU gäller följande specifikationer:

- (a) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten avyttrar tillgångar inför beslut, om resolutionsstrategin kräver försäljning av dessa tillgångar och om denna försäljning under resolution skulle få betydande negativ inverkan på eller avsevärt försvåra användningen eller genomförandet av resolutionsverktygen. Om denna åtgärd tillämpas bör tillgångarna som ska avyttras vara de som om de säljs under den tidsram som föreskrivs i resolutionsstrategin sannolikt orsakar prispress för tillgångarna, värdeförstörelse och ytterligare osäkerhet och sårbarhet för finansmarknaderna och andra institut, om dessa effekter kan få betydande negativa konsekvenser för de finansiella systemen.
- (b) Dessutom bör resolutionsmyndigheterna överväga att tillämpa denna åtgärd om den befintliga tillgångsstrukturen inom institutet sannolikt kommer att negativt påverka resolutionsstrategins genomförbarhet eller trovärdighet. När resolutionsstrategin bygger på en avyttring av tillgångar för att skapa likviditet för att bibehålla kritiska funktioner bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att institutioner avyttrar tillgångar, som sannolikt kommer att vara illikvida under stressade förhållanden eller vid tidpunkten för resolution, för att öka andelen av tillgångar som förväntas bli mer likvida i stället. Denna åtgärd bör också övervägas när det gäller tillgångar som gör det avsevärt svårare att genomföra värderingen som krävs enligt artikel 36 i direktiv 2014/59/EU. Resolutionsmyndigheterna bör också ta hänsyn till risken att tillgångar eller finansiering kan fastna i tredjeländer.
- (c) Vid tillämpningen av denna åtgärd bör resolutionsmyndigheterna ta hänsyn till avyttringens effekter på marknaden för de berörda tillgångarna, även som en följd av avyttringar som krävs från ytterligare institut.

11. När det gäller kravet att begränsa eller upphöra med specifika befintliga eller föreslagna verksamheter enligt punkt e i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU gäller följande specifikationer:

- (a) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att institutet begränsar komplexa metoder gällande hur handels- eller säkringsverksamhet marknadsförs, bokförs, finansieras och

riskförvaltas, och deras placering i koncernen, om dessa metoder undergräver resolutionsstrategins genomförbarhet eller trovärdighet.

- (b) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten begränsar verksamheterna i tredjeländer som har ett otillräckligt resolutionsförfarande, om det bedöms att dessa jurisdiktioners oförmåga att upprätthålla kontinuiteten för företagets verksamheter i deras jurisdiktion under en resolution senare kan undergräva möjligheten för en resolutionsmyndighet att upprätthålla kontinuiteten för kritiska funktioner i en medlemsstat.
- (c) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten begränsar de tjänster som tillhandahålls till andra institut eller andra aktörer på finansmarknaderna om myndigheten, utifrån en samlad bedömning av institutets funktioner, bedömer att tjänsterna inte kan fortsätta under resolution och att de kan hota stabiliteten hos mottagarna av dessa tjänster om de upphör.
- (d) När det enligt lagstadgade krav eller tillsynsbeslut krävs ett avskiljande av specifika aktiviteter i en särskild enhet, som skulle hindras från att utföra vissa andra verksamheter bör resolutionsmyndigheterna överväga att hindra denna enhet från att utföra vissa ytterligare verksamheter, om detta är nödvändigt för att göra användningen av resolutionsverktyg på varje del av koncernen efter avskiljande genomförbart och trovärdigt.

12. När det gäller åtgärder som begränsar eller förhindrar utvecklingen eller försäljningen av nya affärsområden eller produkter enligt punkt f i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU gäller följande specifikationer:

- (a) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att tillämpa begränsningar på produkter som är strukturerade på ett sätt som försämrar användningen av resolutionsverktyg eller i syfte att kringgå tillämpningen.
- (b) Myndigheterna bör överväga att begränsa eller förhindra utvecklingen eller försäljningen av produkter som omfattas av lag eller instrument utgivna av enheter i en främmande jurisdiktion i ett tredjeland, till exempel en filial eller ett företag för särskilt ändamål i ett tredjeland, om lagen i tredjelandet inte gäller för användningen av resolutionsbefogenheter som planeras genom resolutionsstrategin eller inte gör dem effektivt verkställbara, eller om försäljningen av dessa produkter sannolikt kommer att få betydande negativa effekter på användningen eller genomförandet av resolutionsbefogenheter. Under dessa förhållanden bör myndigheterna också överväga att begränsa försäljningen till investerare i utländska jurisdiktioner, när dessa investerares innehav av produkter kan leda till rättsliga åtgärder mot resolutionsmyndigheten.
- (c) Myndigheterna bör överväga att kräva att instituten begränsar utvecklingen eller försäljningen av produkter om resolutionsmyndighetens bedömning av institutens skyldigheter försämrats, eller värderingen enligt artikel 36 i direktiv 2014/59/EU påtagligt hindras, på grund av dessa produkters komplexitet.

13. När det gäller kravet att ändra ett instituts rättsliga eller operativa struktur för att minska komplexiteten, med avsikt att säkerställa att kritiska funktioner juridiskt och ekonomiskt kan avskiljas från andra funktioner genom tillämpning av resolutionsverktygen enligt punkt g i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU gäller följande specifikationer:

- (a) Tillämpning av denna åtgärd bör övervägas om resolutionsmyndigheten bedömer institutets eller koncernens juridiska och operativa struktur som alltför komplicerad eller alltför sammankopplad för att kunna upprätthålla kontinuerlig tillgång till kritiska funktioner i en resolution, eller kunna delas upp i en resolutionsstrategi, som innebär en uppdelning av koncernen eller en avveckling eller överföring av vissa tillgångar och skulder.
- (b) Om det behövs för att effektivt genomföra en MPE-strategi, och för att se till att vissa underkoncerner eller enheter är avskiljbara bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att koncerner organiserar juridiska enheter efter regionala block eller kärnaffärsområden, särskilt om kritiska funktioner är hänförliga till vissa affärsområden medan övriga affärsområden inte omfattar kritiska funktioner. Detta bör särskilt gälla centraliserad säkrings- och riskhantering, handels- och likviditetshantering, och säkerhetshantering, likviditetshantering och andra viktiga förmögenhets- och finansfunktioner, om inte dessa funktioner kan ersättas av marknadstransaktioner med externa parter. I enlighet med resolutionsstrategin bör resolutionsmyndigheterna förebygga omfattande enhetsöverskridande konterings- och risksäkringsmetoder, och se till att enheter som ska försättas i resolution separat har tillräckligt fristående bokföring och riskhantering. Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten inrättar effektiva fristående styrnings-, kontroll- och förvaltningsarrangemang i varje underkoncern eller enhet.
- (c) När det enligt lagstiftningens krav eller tillsynsbeslut, krävs ett strukturellt avskiljande av vissa verksamheter bör resolutionsmyndigheterna överväga att vid behov kräva ett avskiljande av ytterligare aktiviteter, för att säkerställa att användningen av resolutionsverktygen i varje del av koncernen efter avskiljande är trovärdig och genomförbar.
- (d) Resolutionsmyndigheterna bör se till att dotterföretagen som är väsentliga för kritiska funktioners kontinuitet finns i jurisdiktioner i EU-länder eller tredjeländer, som inte utgör ett hinder för resolutionen.
- (e) Om resolutionsstrategin innehåller en uppdelning av institutet eller koncernen eller ett ägarbyte genom försäljning eller överlåtelse bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att instituten organiserar de kritiska funktionerna och tillgången till infrastrukturen eller de delade tjänster som är nödvändiga för kritiska funktioners fortgående på ett sätt som underlättar deras kontinuitet. Om det är nödvändigt att göra en resolutionsstrategi trovärdig och genomförbar bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att instituten ändrar sin verksamhetsstruktur för att minska eller förhindra det beroende som väsentliga enheter eller kärnaffärsområden i varje underkoncern har av den viktiga infrastrukturen, IT, personal eller andra kritiska delade tjänster från olika underkoncerner. Detta bör omfatta administrativa informationssystem. Det bör säkerställas att lämpliga styr- och kontrollsystem är på plats och

att de nödvändiga ekonomiska medlen finns tillgängliga, så att de interna och externa tjänsteleverantörerna kan fortsätta att tillhandahålla sina tjänster.

- (f) När så krävs för att säkerställa tillhandahållandet av kritiska delade tjänster efter resolution bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att instituten flyttar dessa tjänster till separata operativa dotterföretag. Om denna åtgärd används bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att dessa operativa dotterföretag
- begränsar sin verksamhet till att tillhandahålla dessa tjänster och att tillämpa lämpliga restriktioner avseende risker och verksamheter,
 - är tillräckligt kapitaliserade för att täcka sina driftskostnader för en lämplig tidsram,
 - uppfyller de krav som gäller för utläggningen av de berörda funktionerna,
 - erbjuder sina tjänster inom ramen för koncerninterna servicenivåavtal som är stabila under resolutionen.

Villkoren i dessa avtal, styrningssystemen för dessa dotterföretag och deras ägarstruktur bör vara lämpliga för att säkerställa fortsatta tjänster efter resolutionen.

- (g) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten vidtar försiktighetsåtgärder för att i en resolutionssituation uppfylla de särskilda kraven från eventuell FMI (de finansiella marknadernas infrastruktur) som de deltar i, däribland tillgång till clearing-, betalnings- och avvecklingstjänster för alla underkoncerner och väsentliga enheter inom underkoncernen under resolution och, i tillämpliga fall, för en mottagare till vilken kritiska funktioner har överförts. Vid behov bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att instituten vidtar rimliga åtgärder för att omförhandla avtal med FMI därefter, med förbehåll för garantier att skydda en sund riskhantering och säkra och korrekta verksamheter inom FMI.
- (h) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten förhindrar att institutet, koncernen eller någon annan underkoncern är beroende av tillhandahållandet av tjänster enligt avtal som inte faller under EU:s medlemsstaters jurisdiktion, och som tillåter uppsägning vid resolutionen av koncernenheter. Ett beroende bör anses kritiskt när det påverkar institutets kritiska funktioner.
- (i) Om en SPE-strategi innefattar en avveckling av affärsområden med icke-kritiska funktioner bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att instituten säkerställer att dessa affärsområden avskiljs, inom eller utanför den befintliga strukturen, inklusive säljbarheten för vissa verksamheter om resolutionsstrategin kräver att de säljs. Om det är nödvändigt för att säkerställa avskiljandet bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att instituten ändrar sin struktur i tredjeländer från filialer till dotterföretag, eller internt segregerar alla eller vissa funktioner och affärsområden inom dessa filialer, för att förbereda ett avskiljande av dessa funktioner och underlätta överföringen till en separat enhet.

- (j) Om det behövs för ett effektivt genomförande av en SPE-strategi bör finansieringen av dotterföretaget från företaget på högre nivå i koncernen vara tillräckligt efterställd, inte bli föremål för kvittning och/eller föreskriva lämpliga arrangemang för förluster som ska överföras till den juridiska enheten på vilken resolutionsverktyg skulle tillämpas från andra koncernföretag, på ett sätt som gör att de berörda driftskoncernenheterna förblir bärkraftiga. Finansieringen bör struktureras så att koncernen eller den del av koncernerna som utför viktiga funktioner inte delas upp efter en nedskrivning och konvertering av en betydande del av de instrument som är föremål för nedskrivningar och konverteringsbefogenheter. När resolutionsstrategin beror på en koncernintern omfördelning av kapital och likviditet bör kapitalet och likviditeten placeras i jurisdiktioner där denna omfördelning är tillåten enligt vad det finns utrymme för i lokala föreskrifter.
- (k) Om det är nödvändigt för att säkerställa avskiljandet av kritiska funktioner från andra funktioner bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att ett holdingföretag, som inte utför några kritiska funktioner inrättas under de omständigheter som anges i punkt 14 b nedan. Övervägandena i punkt 14 c tillämpas i enlighet därmed.
- (l) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten vidtar rimliga försiktighetsåtgärder för att säkerställa tillgången till, behålla eller ersätta nyckelpersoner, när detta är nödvändigt för att genomföra den föredragna strategin och också för att byta ledningsorganet och ledande befattningshavare i institutet enligt beslut som krävs enligt artikel 34.1 c i direktiv 2014/59/EU.
- (m) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten säkerställer kontinuiteten för administrativa informationssystem. Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att institutets informationssystem och datatillgänglighet säkerställer att myndigheterna kan få de uppgifter som behövs för att genomföra resolutionsstrategin och genomföra värderingar före och under resolutionen. I synnerhet bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att instituten säkerställer att användningen av nedskrivningar och konverteringsbefogenheter fungerar vid tidpunkten för resolution, genom att göra identifieringen av skulder, betalningsstopp och det tekniska genomförandet av nedskrivningar och konverteringar genomförbara.
- (n) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten minskar komplexiteten och storleken på sitt handelslager om det är nödvändigt för att tillämpa resolutionsverktygen, särskilt skuldnedskrivningsverktyget när det gäller stora portföljer med derivat och andra finansiella kontrakt, vid brist på insyn och tillgänglig struktur eller vid komplex eller volatil mätning och värdering av produkterna och portföljerna i handelslagret och deras interna sammankopplingar.
14. När det gäller kravet på att ett moderföretag upprättar ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen i enlighet med punkt h i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU, gäller följande specifikationer:

- (a) Resolutionsmyndigheterna bör överväga att vidta denna åtgärd om de bedömer att det inte är möjligt eller trovärdigt att försätta EU-delen av en reglerad bank utanför EU i resolution på grund av att det inte finns något moderföretag som omfattas av EU:s jurisdiktion. I synnerhet bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att ett mellanliggande finansiellt holdingföretag i EU inrättas om emissionen av skuldinstrument på denna nivå är nödvändig för att säkerställa en tillräcklig mängd och korrekt fördelning av skulder som förväntas bidra till att täcka förluster och till rekapitalisering, för att underlätta täckningen av förluster på operativa dotterföretags nivå samt för att säkerställa fungibiliteten hos skulderna som förväntas bidra till att täcka förluster och till rekapitalisering inom EU-delen av koncernen.
- (b) Dessutom kan denna åtgärd tillämpas om genomförbarheten eller trovärdigheten kräver användning av resolutionsverktyg på holdingföretagsnivå snarare än på operativa enheters nivå, särskilt när det gäller potentiella undantag från skuldnedskrivningsbefogenheten. Resolutionsmyndigheterna bör överväga att vidta denna åtgärd tillsammans med begränsningar för operativa verksamheter i det finansiella holdingföretaget, om de operativa verksamheterna på dess nivå gör resolutionsstrategin avsevärt mindre genomförbar eller trovärdig. I synnerhet bör resolutionsmyndigheterna överväga att fastställa lämpliga begränsningar för att förhindra detta finansiella holdingföretag från att utföra kritiska funktioner eller tjänster till andra koncernenheter som kritiska tjänster som utförs av dessa enheter är beroende av. Vid behov bör moderholdingföretagets balansräkning innehålla endast eget kapital och skulder som förväntas bidra till att täcka förluster och till rekapitalisering.
- (c) När det finns betydande filialverksamhet i EU som utför kritiska funktioner vars fortbestånd inte föreskrivs på lämpligt sätt inom respektive tredjelandsenhets resolutionsplan, eller från vilka en betydande risk för smitta uppstår, som inte tillräckligt återspeglas i tredjelandsenhetens resolutionsplan bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att ett dotterföretag upprättas eller fånga upp detta under det finansiella holdingföretaget som krävs enligt punkt a.

15. När det gäller kravet på att ett moderföretag eller ett företag som avses i artikel 1 c och d utfärdar de skuldebrev eller lån som avses i artikel 45 i direktiv 2014/59/EU i enlighet med artikel 17.5 i i direktiv 2014/59/EU, gäller följande specifikationer:

- (a) Beroende på den prioriterade resolutionsstrategin bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att ett institut på lämplig nivå utfärdar en tillräcklig mängd skulder som förväntas bidra till att täcka förluster och till rekapitalisering, med hänsyn till eventuella förluster i enheter som fångats upp i resolutionsstrategin utan tillräckliga skulder som förväntas bidra till att täcka förluster och till rekapitalisering på egen hand, och i förekommande fall ytterligare enheter som tillhör samma koncern. När resolutionsstrategin bygger på fungibiliteten hos skulder som förväntas bidra till att täcka förluster och till rekapitalisering bör resolutionsmyndigheterna ta hänsyn till lokala reglerade gränser och befintliga koncernstödavtal.

- (b) För en SPE-strategi bör skulder som bidrar till att täcka förluster vara tillräckliga för att täcka förluster i hela koncernen och, i enlighet med resolutionsstrategin, säkerställa integriteten och funktionen hos de delar av koncernen där kritiska funktioner utförs. I avsaknad av tillräckliga skulder som förväntas bidra till att täcka förluster och till rekapitalisering på dotterföretagsnivå, och vid behov för att genomföra en SPE-resolutionsstrategi bör resolutionsmyndigheterna överväga att kräva att moder- eller holdingföretaget tillhandahåller finansiering till dotterföretag på underställda sätt för att underlätta uppströmmen av förluster från dotterföretaget och därmed undvika att dotterföretaget försätts i resolution. Kvittning mellan dotterföretagets fordringar mot moderföretagets och moderföretagets fordringar mot dotterföretagets bör inte vara tillgänglig.
- (c) För en MPE-strategi bör skulder som bidrar till att täcka förluster vara tillräckliga vid varje ingångspunkt för att täcka förluster över de enheter som ingår i MPE-resolutionsenheten.

16. När det gäller kravet att vidta andra åtgärder för att uppfylla minimikravet för kapitalbasen och stödberättigade skulder enligt artikel 45 i direktiv 2014/59/EU, för att i synnerhet försöka omförhandla alla stödberättigade skulder och ytterligare nivå 1- eller nivå 2-instrument som utfärdats i syfte att säkerställa att varje beslut från resolutionsmyndigheten att skriva ner eller konvertera denna skuld eller instrument sker enligt lagen i jurisdiktionen som reglerar detta instrument enligt punkt j i artikel 17.5 i direktiv 2014/59/EU, gäller följande specifikationer:

Resolutionsmyndigheterna bör bedöma risken för att undantagande av skulderna bidrar till täckning av förluster eller rekapitalisering, med hänsyn till och med resolutionsstrategin i åtanke, bland annat (i) löptid, (ii) rangordningen av efterställning, (iii) typer av innehavare och överförbarhet, (iv) risken att skulderna skulle undantas från att täcka förluster i försättningen i resolution och (v) andra juridiska hinder såsom avsaknad av erkännandet av resolutionsverktyg enligt lagen i tredjelandet eller förekomsten av kvittningsrätter, alltsammans enligt den relevanta lagstiftningen i den jurisdiktion som reglerar detta ansvar eller instrument.

17. När det gäller kravet att då ett institut är dotterföretag till ett finansiellt holdingföretag med blandad verksamhet, det finansiella holdingföretaget med blandad verksamhet ska inrätta ett separat finansiellt holdingföretag för att styra institutet enligt punkt k i artikel 17.5 direktiv 2014/59/EU, gäller följande specifikationer:

Resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att ett finansiellt holdingföretag med blandad verksamhet inrättar ett separat finansiellt holdingföretag, om detta gör det avsevärt mer genomförbart och trovärdigt att fortsätta-försätta bank- eller investeringsverksamheten i resolution separat, medtar hänsyn till risken för smitta mellan olika segment av den finansiella sektorn och ekonomin i stort. Resolutionsmyndigheterna bör överväga fördelarna för resolutionsstrategins genomförbarhet och trovärdighet enligt resolutionsstrategin som anges i punkt 14.

Avdelning III – Slutbestämmelser och införande

Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 april 2015.

Riktlinjerna bör ses över senast den 30 juni 2016.